

An abstract line drawing consisting of several overlapping, irregular shapes that suggest the profiles of human faces. The lines are thin and black, creating a complex, layered effect. The faces are oriented in various directions, some looking forward, some slightly to the side. The overall composition is dense and textured.

**{CSW} Zamek Ujazdowski
2017
Bank Pekao Project Room
12/01—12/02/2017**

**Małgorzata
Michałowska
'30 dni'**

Małgorzata Michałowska

‘30 dni’ [‘30 days’]

Otwarcie wystawy
12 stycznia, godz. 19.00
Wystawa czynna do 12 lutego
Specjalny finał wystawy
odbędzie się 12 lutego
Wstęp na wystawy w Bank Pekao
Project Room jest bezpłatny

Kuratorka:
Patrycja Ryłko

Koordynator Bank Pekao Project Room 2017:
Kamil Kuskowski

Koordynatorka wystawy:
Joanna Manecka

Małgorzata Michałowska wykonuje każdego dnia performans w obecności kamery, a wideo z przeprowadzonych działań publikuje na stronie internetowej projektu. Tytuł *‘Everyday Performance’* odwołuje się tak do wpisanej w projekt regularności, jak i do kontekstu działań artystki – akcji i gestów wpisanych w codzienność. Wystawa *‘30 dni’* jest kolejnym kanałem dystrybucji działań artystki, podobnie jak internetowa retransmisja rozwija się ona w czasie i pozostaje niekompletna. Prezentuje stopniową akumulację zapisu podejmowanych przez Michałowską czynności performatywnych: każdego dnia wystawy przybywa nowa wideotranskrypcja. I każdego dnia fragmentaryczny układ wystawy rozszerzany jest o nową zawartość znaczeniową.

Artystka w swoim projekcie tworzy nie tyle autobiograficzny zapis otaczającej ją rzeczywistości, ile wykorzystuje ten format do analizy pracy artysty performerera. Metodycznie utrwała własne codzienne doświadczenia, próby i zmagania towarzyszące jej w byciu performerem/byci artystką. Zwraca szczególną uwagę na sam proces, podczas którego konkretne intencje i określone wybory decydują o legitymizacji gestu, czyniąc go aktem twórczym. Tym samym jej autorefleksyjna obecność w świecie, świadomość performatywnego działania, mniej lub bardziej wyreżyserowane sytuacje definiowane są w kategoriach działań performatywnych.

Nawiązując do neoawangardowej tradycji performansu i sztuki akcji, artystka redefiniuje symbolikę odgrywanych czynności i wskazuje na powszechną fetyszyczą używanych przedmiotów, ale idzie też krok dalej. Próbuje podważyć narrację, której podlega proces historyzacji performansu, starając się niejako przewartościować tę historię poprzez demitologizację postaci i warsztatu twórcy.

Michałowska odwołuje się do tradycji performansu – aktualizując ją. Rejestracja jej działań nie funkcjonuje jako dokumentacja, ale jako wideoperformans – symbiotyczna forma akcji, rejestracji i recepcji. Performans, związany z działaniem na żywo, jest przefiltrowany przez obiektyw kamery, a następnie przez kolejne kanały prezentacji: w wypadku prac tej artystki ujawnia się jako obraz na ekranie telewizora lub komputera. Tymi działaniami Michałowska sprawnie wpisuje się we współczesną kulturę mediosfery, nieustającej fiksacji dotyczącej obecności w niej naszego wizerunku. Konsekwentnemu fabrykowaniu rzeczywistości towarzyszy nieustanna świadomość odgrywania/wykonywania performansu. Michałowska systematycznie rozkłada na części pierwsze komponenty składające się na doświadczenie nie tylko samego performerera, ale również widza. Zwraca uwagę na formę języka, jakim komunikowane są poszczególne czynności przez nią wykonywane. W swoich krótkich formach zapisu wideo podaje w wątpliwość podziały istniejące między performatywnością a teatralnością, między sztuką a życiem codziennym. Rozpracowuje rzeczywistość codzienną i rzeczywistość performerera funkcjonującego w swoim hermetycznym świecie w kategoriach złożonego konstruktów, wybierając określone role, pozy i gesty.

Opening
12 January 2017, 7 p.m.
On view through 12 February 2017
Special closing of the exhibition
12 February 2017, 7 p.m.
Admission is free to the exhibitions
which are part of Bank Pekao Project Room

Curator:
Patrycja Ryłko

Coordinator of the Bank Pekao Project Room 2017:
Kamil Kuskowski

Coordinator of the exhibition:
Joanna Manecka

Every day, Małgorzata Michałowska performs in the presence of a camera, and the video of the implemented activities are published on the project's website. The title, *‘Everyday Performance’*, refers both to the regularity of the project as well as to the context of the artist's background – actions and gestures inscribed in everyday life. The exhibition *‘30 days’* – another channel distributing the artist's activities – like an online re-transmission, develops over time and remains incomplete. It presents the gradual accumulation of the performative activities, registered as a recording by Michałowska: a new video transcription arrives daily to the exhibition. And every day, the fragmented layout of the exhibition is expanded with new semantic content.

In her project, the artist creates not so much an autobiographical record of her surrounding reality, but more so utilizes this format to analyze the work of an artist-performer. Methodically, she strengthens her own daily experiences, trials and tribulations accompanying her in being a performer – in being an artist. Michałowska pays special attention to the process itself, during which the specific intentions and specific choices determine the legitimacy of the gesture, establishing it as a creative act. Thus, her auto-reflexive presence in the world, awareness of performative actions, and more or less staged situations are defined in terms of performative actions.

As a reference to the neo-avant-garde tradition of performance and the art of action, the artist redefines the symbolism of the reenacted activities and points to the widespread fetishization of used items, but also goes a step further. She is trying to undermine the narrative, to which the process of historicizing performance is subjected, trying to somehow re-evaluate this history through demythologization of the figure and artist's technique.

Michałowska refers to the tradition of performance – updating this tradition. The act of recording her actions does not function as documentation, but as a video-performance – a symbiotic form of action, registration, and reception. A live performance is filtered through the lens of a camera, and then, through other channels of presentation: in the case of the artist's work, the performance is revealed as an image on a TV or computer screen. With these actions, the artist perfectly fits into the modern culture of the mediasphere, into the incessant fixation regarding the presence of our image in it. The consistent fabricating of reality is accompanied by a constant awareness of the performance's role-play/implementation. Michałowska systematically breaks into pieces the first components making up the experience of not only the performer, but also the viewer. She draws attention to the form of language, communicating the individual actions implemented by her. In her short video recordings, she subjects into questioning the divisions between performativity and theatricality, between art and everyday life. The artist works out daily reality and the reality of a performer functioning in their hermetic world in terms of complex construct, selecting specific roles, poses and gestures.